

Θανάσης Αποστολόπουλος

Τίτλος: Η διαμόρφωση μιας ελληνικής σχολής του πιάνου. Μια προσέγγιση μέσα από την πιανιστική διδασκαλία στο Ωδείο Αθηνών

Τον 19ο αιώνα και τις αρχές του 20ου, οι «απόγονοι» του Μπετόβεν, του Λιστ, του Σοπέν ή του Ρουμπινστάιν διεκδίκησαν για τον εαυτό τους και την πατρίδα τους το Άγιο Δισκοπότηρο της πιανιστικής ορθοδοξίας. Οι διάφορες σχολές, η γαλλική, η γερμανική, αργότερα η ρώσικη και η αμερικάνικη, αποτέλεσαν φυτώρια ενός διαφορετικού η καθεμιά ιδεώδους τεχνικής και ερμηνευτικής του πιάνου μέσα από (φαινομενικά;) αντικρουόμενες προσεγγίσεις. Αυτή η τάση θα μετριαστεί μόνο μετά τον πόλεμο, με το άνοιγμα σε διεθνείς περιοδείες και κυρίως την ανάπτυξη της δισκογραφικής τεχνολογίας. Τηρουμένων των αναλογιών, ανάλογα φαινόμενα παρατηρούνται και κατά τη δημιουργία και ανάπτυξη μιας αυτόνομης ελληνικής πιανιστικής σχολής. Η μακρά πορεία του Ωδείου Αθηνών ως του πρώτου χρονικά μουσικού ιδρύματος, η σχέση του με τα άλλα ωδεία που ιδρύθηκαν στη συνέχεια, οι ωσμώσεις μεταξύ τους αλλά και με τα μουσικά εκπαιδευτικά ιδρύματα των μεγάλων ευρωπαϊκών πρωτευουσών, δίνουν την ευκαιρία μιας σκιαγράφησης της ελληνικής σχολής του πιάνου τα τελευταία 150 χρόνια.

Σύντομο βιογραφικό σημείωμα

Ο Θανάσης Αποστολόπουλος σπούδασε πιάνο στο Ωδείο Αθηνών και ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο Λονδίνο, το Παρίσι και το Ζάλτσμπουργκ με τον Άρη Γαρουφαλή, την Irina Zaritskaya και τη Germaine Mounier. Έχει συμπράξει με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Πράγας, την Ορχήστρα Δωματίου της Στουτγάρδης, τις Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, την Καμεράτα-Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, τη Φιλαρμονική της Ραδιοφωνίας του Ανόβερου, την Ορχήστρα Δωματίου Gürzenich, το Nash Ensemble κ.ά. Ερμηνεύει τακτικά μουσική δωματίου και ληντ με σπουδαίους καλλιτέχνες σε μεγάλες ευρωπαϊκές αίθουσες και φεστιβάλ (Bozar στις Βρυξέλλες, Κόντσερτχαους στη Βιέννη, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης, Birmingham Symphony Hall, Φεστιβάλ Αθηνών, Palazzetto Bru Zane στη Βενετία).